

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/27/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010067
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3512010067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci proti obžalovanému B. B., nar. XX.XX.XXXX v G.I., trvale bytom Č., Ž. Č.. XXXX, trestne stíhaného na slobode pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 12. mája 2014 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: B. B. F. L. Á. N., nar. XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom Č., Ž. Č.. XXXX, na slobode, SZČO,

je vinný, že

dňa 28.10.2010 v Novom Meste nad Váhom ako dlžník uzatvoril zmluvu o úvere č. 302400007 so spol. Pohotovosť, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, kde predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 800,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 12. mesačných splátkach po 131,- Eur, pričom v žiadosti o úver zo dňa 28.10.2010, na základe ktorej bola s ním uzavretá zmluva o úvere č. 302400007 a poskytnutý úver vo výške 800,- Eur uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa jeho mesačných výdavkov, kde deklaroval ich výšku v sume 100,- Eur mesačne a uviedol, že žiadne ďalšie úvery a splátky neplatí, čím uviedol poškodenú spoločnosť do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, nakoľko v čase podania žiadosti o úver a uzavretia zmluvy o úvere boli proti nemu vedené viaceré exekučné konania do dňa 28.10.2010 neukončené v dlžnej sume najmenej vo výške 3.162,29 Eur, a to daňové exekučné konanie č. 643/320/12369/08/Ide zo dňa 25.04.2008, č. 643/320/33915/07/Ide zo dňa 22.08.2007 a č. 643/320/30931/07/Ide zo dňa 23.07.2007 a daňová exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke č. 643/320/38336/07/Ide zo dňa 02.10.2007 a č. 643/320/34533/07/Ide zo dňa 30.08.2007 a daňová exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke č. 643/320/15969/08/Ide zo dňa 29.05.2008 a ďalšie, pričom do dnešného dňa neuhradil ani jednu splátku a poskytnutý úver si ponechal a použil pre svoju potrebu, čím poškodenú spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil jej škodu vo výške minimálne 1.572,- Eur,

t e d a

vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin úverový podvod podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 276 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, 37 písm. h) Trestného zákona, 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z., a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j ú výroky o treste uložené obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k.1T/96/2012 - 100 zo dňa 25.03.2013, právoplatný dňa 11.02.2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/72/2013 - 114 zo dňa 11.02.2014, a Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k.1T/159/2013 - 184 zo dňa 25.11.2013, právoplatný dňa 25.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a lebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť v skúšobnej dobe nahraďiť spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti Pohotovosť s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti prevádzkovať živnosť a vykonávať inú podnikateľskú činnosť vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu na dobu 15 /pätnásť/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa ukladá obvinenému povinnosť uhradiť poškodenému - spoločnosti Pohotovosť s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, náhradu škody vo 1 572,-Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.02.2012 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 555/11 - 15 obžalobu zo dňa 22.02.2012 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Proti trestnému rozkazu zo dňa 29.02.2012 podal obžalovaný odpor v zákonnej lehote.

Následne súd v predmetnej trestnej veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú M. Q., svedkov Ľ. B. a Z.. N. B. a o termíne hlavného pojednávania upovedomil Okresnú prokuratúru Nové Mesto nad Váhom a ustanoveného obhajcu.

Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, či obžalovaný a prokurátor chcú uzatvoriť dohodu o vine a treste, avšak ani jeden z nich nesúhlasil s jej uzatvorením.

Po prečítaní obžaloby a po zákonom poučení obžalovaný vyhlásil, že je nevinný. Preto súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu.

Obžalovaný B. B. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku. Uviedol, že je nevinný, o podvod z jeho strany nešiel. Na svoju obranu uviedol, že pôžička mu bola ponúknutá cez sms správu. Asi cez nejaký vyhľadávač dlžníkov získali na neho kontakt. Následne sa kontaktoval na pani Q., s ktorou mal stretnutie. Na tomto stretnutí mu vysvetlila podmienky a aké doklady má doniesť. Povedal jej na prvom stretnutí, že má určité záväzky a exekúcie, ktoré sa dajú ľahko preveriť, na čo mu povedala, že

to nevadí. Zabezpečil si všetky náležitosti, ktoré pýtala - občiansky, vodičský, daňové priznanie. Vypísali formulár, dávala mu otázky, na ktoré odpovedal, čo si písala, nevie. Povedala mu, že to pošlú materiály na ústredie do Bratislavy, kde sa vyjadria, či dajú úver alebo nie. Dávala mu otázky, na ktoré odpovedal. Pri podpise nebola zmluva ešte schválená. Po jej podpise bola odstúpená spolu s materiálmi na centrálu, kde predpokladal, že budú dané veci určite preverovať, a s veľkou pravdepodobnosťou očakával, že nebude pôžička schválená. Na druhý deň mu pani Q. zavolala, že pôžička je schválená a môže si prísť pre peniaze. Odovzdala mu následne peniaze. Obžalovaný po nahliadnutí do zmluvy o pôžičke potvrdil, že podpis na zmluve je jeho. Zmluvu nečítal. Nespomína si, či sa pani Q. pýtala na výšku jeho príjmu, nevie výšku príjmu na žiadosti o pôžičku, ani výšku príjmu partnera. V roku 2010 pracoval ako živnostník. V čase žiadosti o pôžičku mal ústne sľúbenú ako živnostník zákazku. Obžalovaný po nahliadnutí do daňového priznania za rok 2010 uviedol, že podpis na daňovom priznaní je nula a môže byť, že jeho príjem bol v roku 2010 nula. Pani Q. mu neuviedla žiadne podmienky na získanie úveru, neoznámila mu výšku úrokovej sadzby, konečnú splatnosť a konečnú sumu akú bude musieť vrátiť. Upozorňoval ju, že je dlžníkom a má exekúcie a nemá šancu na takú pôžičku. Povedala mu, že sa o to nemá starať, že to treba nechať na Bratislavu, ktorá buď schváli alebo nie. Úver mal byť 800,- Eur. Zmluvu o úvere nečítal a pravdepodobne jej obsah nepozná. Obžalovaný uviedol, že neuvádzal svoj čistý mesačný príjem 1 000,- Eur, lebo taký príjem nemal, asi uviedol čistý mesačný príjem manželky 500,- Eur. Mesačné náklady na domácnosť 100,- Eur uviedli podľa inkasných údajov, čo v tom čase zodpovedalo. Neveril tomu, že mu pôžičku schvália, lebo mal dlhy. Na sms reagoval preto, lebo potreboval peniaze. Vypisované doklady si neprečítal, lebo nevenoval tomu pozornosť, skúsil si požičať peniaze, ale vzhľadom na to, že je dlžníkom, neveril tomu, že ju dostane. Zmluvu o úvere podpísal, lebo potreboval peniaze. V roku 2010 prebiehalo voči nemu viacero exekúcií a to daňová a zo sociálnej poisťovne. V prečítaní formuláru mu nikto nebránil. Peniaze si chcel požičať, lebo nemal z čoho žiť a nemal na nájom. Tri alebo štyrikrát sa snažil spojiť s nejakým dispečerom ohľadne možných splátok dlhu. Písomne veriteľa nekontaktoval. Poškodený ho nekontaktoval, možno aj áno, ale nevie o tom. Zatiaľ splátku nezaplatil.

Z výpovede svedkyne M. Q. (predtým Ď.) vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému, neodmietla vypovedať. Z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný potreboval požičať peniaze, pripravila podklady, ktoré Pohotovosť potrebovala, odoslala ich na schválenie, úver bol schválený, vyplatila mu peniaze a to bolo všetko. Obžalovaný prišiel za ňou, predložil doklady ako fyzická osoba podnikateľ, daňové priznanie za predchádzajúci rok, občiansky, živnostenský list. Žiadosť vyplňovala svedkyňa. Príjem vyplňovala z daňového priznania. Obžalovaný ju neinformoval o tom, že má nejaké exekúcie alebo záväzky. Tieto skutočnosti si zisťuje Pohotovosť sama. Pohotovosť má podľa svedkyne prístup do verejných registrov. V prípade, ak by uviedol exekúcie alebo záväzky, žiadosť by sa neposielala, lebo by žiadosť nebola schválená. Žiadosť schvaľuje Pohotovosť, preveruje, či má exekúcie. Svedkyňa si nepamätá aké mal obžalovaný mesačné výdavky. Obžalovaný jej neuvádzal, že má nejaké dlhy. Všeobecné podmienky na poskytovanie úverov si už nepamätá, lebo rok pre Pohotovosť už nepracuje. V podstate vždy podala žiadosť o úver, poslala ju do Trenčína a ostatní robili v Trenčíne a jej oznámili, či poskytnú úver alebo nie. Ak povedali áno, podpísali zmluvu. Pri uzatváraní zmluvy sa klientmi rozoberali splátkové kalendáre. Obžalovaný podpísal zmluvu za jej prítomnosti. Podľa svedkyne Pohotovosť by úver neposkytla, ak by obžalovaný uviedol, že má dlhy. Pohotovosť ju kontaktovala, že obžalovaný úver nespláca. Osobne ho o tejto skutočnosti neinformovala. Vzhľadom na rozpor medzi výpoveďou svedkyne na hlavnom pojednávaní a skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 09.11.2011, bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že obžalovaného osobne obžalovaného nepoznala, videla ho, že jazdí na autách jeep, tak si myslela, že nebude mať problém splácať dosť vysokú mesačnú splátku. Od prevzatia peňazí sa s ním stretla občas, zakaždým ho upozornila, že neplatí, na čo on odvetil, že mu je to jedno a nezaujímajú sa o to. Tiež mu chodili z centrály Bratislavy upovedomenia o neplatení splátok. Svedkyňa uviedla, že si to nepamätá a je možné, že keď obžalovaného stretla, povedala mu, že neplatí. Asi po roku od úveru sa dozvedela o exekúciách na obžalovaného, keď dostala papier od Pohotovosti, že neplatí obžalovaný úver. Údaje o príjmoch a mesačných výdavkoch v žiadosti o úver jej uviedol obžalovaný, nepamätá si, či sa pýtala na exekučné konania, on jej nehovoril o exekučných konaniach. Úver vo výške 800,- Eur bol maximálny aký mohol dostať.

Z výpovede svedka L. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je manželkou obžalovaného, neodmietla vypovedať. Z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vie, že si obžalovaný požičal peniaze, lebo potrebovali zaplatiť nájom za dom, s tým, že si bol vedomý, že ju bude musieť splácať, ale ich ekonomická situácia im to neumožnila a ani neumožňuje splatiť. Svedkyňa v období vybavovania pôžičky mala príjem asi 500,- Eur. Finančnú situáciu jej manžel ako SZČO v septembri alebo októbri 2010 si nepamätá. Pre rozpor s jej skoršou výpoveďou z prípravného konania bola prečítaná časť jej výpovede

zo dňa ..., kde uviedla, že ich finančná situácia bola ťažká, lebo stály príjem do rodiny mala len ona a jej manžel v stavebnej firme nemal žiadny príjem, nemala žiadnu robotu, pričom uviedla, že to je pravda. Mesačné výdavky na domácnosť v roku 2010 si platili elektriku cca 50,- Eur, nájom za dom, výdavky na stravu, internáty pre deti. Dom bol pôvodne ich, ale banka ho vydražila, zostali tam bývať za nájom. Dom vydražili asi v marci 2010. Mesačný nájom bol 600,- Eur. Obžalovaný jej hovoril, že sa chce tento úver zobrať. Vedela, že obžalovaný mal exekúcie, lebo mu robila účtovné veci. Poškodenú Q. asi nestretla. Z výpovede svedkyne Z. N. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že úver bol schválený roku 2010. Všeobecne sa postupuje tak, že záujemca spíše žiadosť o úver s obchodným zástupcom, ktorá je následne na pobočku v Trenčíne doručená e-mailom alebo faxom, prípadne osobne. V tomto prípade to bolo s pani Q.. Doložené daňové priznanie, čo postačovalo, daňové priznanie malo celkom dostačujúcu výšku príjmu. Na základe toho mu bol úver schválený a bol s ním vedený telefonický kontakt, kde mu bolo potvrdené, že úver je schválený a na základe toho bol daná informácia pani Q., že môže peniaze vyplatiť obžalovaného. Celé spísanie zmluvy a ostatných dokladov sa odohralo medzi obžalovaným a pani Q.. Svedkyňa komunikovala s len pani Q. a mala jeden telefonát s obžalovaným, keď mu oznámila schválenie úveru. Predložené boli kópie občianskeho preukazu, daňové priznanie, živnostenský list a žiadosť o úver. V kontakte s obžalovaným nebola, oznámila mu len schválenie úveru. V rámci schvaľovania sa preveruje, či klient má živnosť, prípadne, či nemá dlhy na sociálnej poisťovni alebo iných inštitúciách. To ale nie je extrémne rozhodujúce pre schválenie úveru. Prístup majú prístupové práva na univerzálny register, kde je napojenie na sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne, kde sú vyčíslené nejaké záväzky. Takáto lustrácia bola prevedená v danom prípade, ale či sa vedie nejaké exekučné konanie, to nevedia z tohto registra zistiť. Aktuálne si nepamätá, či v čase schválenia mal obžalovaný záväzky voči sociálnej poisťovni alebo zdravotnej poisťovni, lebo je aktuálne na materskej dovolenke, preto nemá prístup, aby si to vedela skontrolovať. V prípade, ak by boli zistené záväzky voči zdravotnej poisťovni alebo sociálnej poisťovni, nebránilo by to schváleniu úveru, ale určite by nebol poskytnutý úver v plnej výške, ako si klient žiadal. Bol by mu ponížený by sa bralo do úvahy pri určení výšky poskytnutého úveru. A vzalo by sa do úvahy, či to uviedol v žiadosti či to priznal alebo nepriznal. Exekúcie nemajú kde preveriť. Ak uvedie do žiadosti, že má exekúcie, nepreverujú to. Ak ju podpíše, svojim podpisom potvrdzuje pravdivosť údajov. Ak by boli dlhy príliš vysoké, bol by to dôvod na odmietnutie, ale nejaká nižšia čiastka na skúšku by bola poskytnutá. Ak tam takého výdavky neuviedol, uviedol ich do omylu, lebo nemali o nich ako vedieť. Ak dlhy neuviedol, a zistia to v registri, klientovi úver poskytnú. Z Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 14.11.2011 vyplynulo, že obžalovaný má evidované 4 dopravné priestupky.

Obcou Čachtice nie je obžalovaný bližšie hodnotený.

Podľa odpisu z registra trestov nebol obžalovaný doposiaľ 2 krát súdne trestaný a to Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k.1T/96/2012 - 100 zo dňa 25.03.2013, právoplatný dňa 11.02.2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/72/2013 - 114 zo dňa 11.02.2014, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu za to uložený podmienený trest odňatia slobody 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok a zákazom činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 15 mesiacov, čo vyplýva aj z pripojeného a oboznámeného spisu 1T/96/2012. Ďalej bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k.1T/159/2013 - 184 zo dňa 25.11.2013, právoplatný dňa 25.11.2013, pre zločin podľa § 276 ods. 12, ods. 2 písm. d) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom na jeho správaním a zákazom činnosti prevádzkovať živnosť a vykonávať podnikateľskú činnosť na 2 roky, čo vyplýva aj z pripojeného a oboznámeného spisu 1T/159/2013.

Podľa správy Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne zo dňa 02.08.2012 ku dňu 28.10.2010 evidovalo na obžalovaného 5 exekučných konaní za pohľadávky z pokút za dopravné priestupky vedené u súdnych exekútorov W. R. W. X., V. R. Z., V. L. W. W. R. Š., W. N. Z. X., pričom KR PZ Trenčín nevedie žiadnu verejne prístupnú databázu dlžníkov, obžalovaný nebol zverejnený v žiadnej databáze.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčíne zo dňa 06.08.2012 eviduje voči obžalovanému nedoplatok na poistnom za samostatne zárobkovo činnú osobu registrovanú od 01.01.1997 do 30.06.2011 v období od decembra 2005 do júna 2006 v sume 5 992,12 Eur, voči ktorému podali návrh na vykonanie exekúcie. Ďalej eviduje voči obžalovanému nedoplatok na poistnom za samostatne zárobkovo činnú osobu - zamestnávateľ registrovanú od 01.04.2004 do 31.12.2007 v období od október 2005 do február 2006, august 2008 až december 2007 2005 do júna 2006 v sume 4 419,37 Eur, voči ktorému podali návrh na vykonanie exekúcie. Ku dňu 28.10.2010 bol obžalovaný dlžníkom poisťovne z titulu vzniknutého nedoplatku na poistnom za samostatne zárobkovo činnú osobu v období od decembra 2005 do októbra 2010 v sume 4 745,3 Eur a za samostatne zárobkovo činnú osobu - zamestnávateľa

október 2005 - december 2007 v sume 4 419,37 Eur. S účinnosťou od 09.02.2011 začala poisťovňa zverejňovať na svojej internetovej stránke všetkých dlžníkov, ktorý dlhujú od 3,32 Eur a viac. Sociálna poisťovňa poskytuje osobné údaje v súlade so zákonom o ochrane osobných údajov č. 428/2002 Z. z. a teda len so súhlasom dotknutej osoby, alebo na jej vyžiadanie alebo ak je to nevyhnutné na plnenia úloh orgánov činných v trestnom konaní a vo vzťahu úradu na ochranu osobných údajov pri plnení jeho úloh. Poškodený si nepreveroval skutočnosti týkajúce sa obžalovaného.

Podľa správy Daňového úradu Trenčín, pobočka Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 09.08.2012 nebol obžalovaný ako daňový subjekt uvedený v zozname dlžníkov vypracovaného daňovým a colným riaditeľstvom ku dňu 31.12.2010 z dôvodu, že výška daňového nedoplatku menovaného nepresiahla 16 536,96 Eur. Poškodený nepožiadaval o preverenie nedoplatkov voči daňovému úradu.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy ako vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania najmä Zmluva o úvere č. 302400007 zo dňa 28.10.2010, Žiadosť o úver zo dňa 28.10.2010, daňové priznania obžalovaného ako fyzickej osoby podnikateľa za rok 2009, za rok 2010, správy o daňových exekučných konaniach vedených Daňovým úradom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.07.2011, zo dňa 25.08.2011, exekučný príkaz V. O. N. súdneho exekútora zo dňa 23.04.2008 v prospech Sociálnej poisťovne, exekučný príkaz V. L. W. súdneho exekútora zo dňa 24.06.2009 v prospech KR PZ Trenčín, príkaz na začatie exekučného konania V. W. N. súdneho exekútora zo dňa 06.08.2009 v prospech APOLLO zdravotná poisťovňa, a.s., príkaz na začatie exekučného konania V. Y. Z. súdneho exekútora zo dňa 20.10.2009 v prospech KR PZ Trnava, príkaz na začatie exekučného konania F. V. súdneho exekútora zo dňa 07.09.2009 v prospech Home Credit Slovakia, a.s., príkaz na začatie exekučného konania W. R. R. Š. súdneho exekútora zo dňa 31.03.2011 v prospech Sociálnej poisťovne, príkaz na začatie exekučného konania V. Y. Z. súdneho exekútora zo dňa 16.07.2010 v prospech KR PZ Trnava, výpisy z účtu obžalovaného vedeného vo VÚB, a.s., ČSOB, a.s. a SLSP, a.s., správy ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.11.2011, 30.11.2011, správa Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčína zo dňa 14.11.2011.

* * * * *

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný uzatvoril so spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. dňa 28.10.2010 úverovú zmluvu č. 302400007 na základe žiadosti o úver zo dňa 28.10.2010 a následne sumu 800,- Eur. Obžalovaný podpísanie žiadosti a uzatvorenie tejto zmluvy o pôžičke nepoprel. Rovnako nepoprel ani prevzatie uvedenej čiastky. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní však vyhlásil, že je nevinný zo žalovaného skutku z dôvodu, že z jeho strany nešiel o podvod, pričom pri spisovaní žiadosti svedkyňa M. Q. uviedol, že má dlhy a exekúcie. Uviedol, že skúsil podať žiadosť, ale myslel si, že úvere pre svoje dlhy nedostane. Získaním úveru, chcel riešiť svoje finančné problémy s bývaním. Z výpovede svedkyne M. Q. však vyplynulo, že o dlhoch jej obžalovaný pri spisovní žiadosti o úver nehovoril. Menovaná svedkyňa potvrdila, že s obžalovaným spísala žiadosť o úver, túto postúpila do Trenčína na schválenie a následne s obžalovaným podpísala zmluvu a vyplatila obžalovanému sumu 800,- Eur. Uvedené skutočnosti potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa Z. N. B.. Podľa obžalovaného si poškodená spoločnosť mohla preveriť stav jeho dlhov vo verejne dostupných databázach a keby si ich preverila zistila by ich. Z vyššie citovaných správ Daňového úradu Trenčín, Krajského riaditeľstva PZ Trenčín a sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, vyplynulo, že obžalovaný v čase uzatvárania predmetnej úverovej zmluvy bol daňovým dlžníkom, dlžníkom Sociálnej poisťovne ako aj Krajského riaditeľstva PZ v Trenčína a sú voči nemu uvedenými inštitúciami vedené exekučné konania pre nezaplatené dlhy. O tejto skutočnosti obžalovaný vedel, čo potvrdil vo svojej výpovedi. K obrane obžalovaného, že si poškodená spoločnosť mohla overiť, či je alebo nie je dlžníkom vo verejne dostupných databázach, je potrebné uviesť, že Krajské riaditeľstvo PZ v Trenčína nevedie žiadnu verejne prístupnú databázu dlžníkov a obžalovaný nebol zverejnený v žiadnej databáze. Sociálna poisťovňa zverejňuje svojich dlžníkov na internetovej stránke až od 09.02.2011. Daňový úrad Trenčín ku dňu 31.12.2010 nezverejnil obžalovaného ako daňového dlžníka, pretože jeho dlh nepresiahol 16 536,96 Eur. Z uvedeného je teda zrejmé, že poškodená spoločnosť nemohla preveriť dlhy (ďalšie úvery, splátky, nedoplatky a pod.) obžalovaného, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neboli verejne dostupné databázy, z ktorých by boli dlhy obžalovaného zistiteľné a sám obžalovaný podpísal žiadosť, v ktorej neuviedol žiadne dlhy. Okrem toho obžalovaný podpísom žiadosti deklaroval, že údaje uvedené v žiadosti sú pravdivé, pričom v tom čase vedel, že to nie je pravda. V čase podpisu zmluvy však musel obžalovaný vedieť, že vzhľadom na výšku svojich dlhov voči sociálnej poisťovni a daňovému úradu nebude vedieť úver zaplatiť. Obžalovaný tak vedome uvádzal skutočnosti, ktoré boli v rozpore so skutkovým stavom veci v úmysle získať finančné prostriedky, hoci vedel, že pri pravdivom vyplnení údajov by úver nebol získal. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a

v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Vzhľadom na uvedené dôkazy a úvahy považuje súd za dostatočne preukázaný skutok, pričom robia právny záver o vine obžalovaného za žalovaný skutok dôvodný, jednoznačný, logicky nevyvrátiteľný, bez prítomnosti rozumnej pochybnosti o tom, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Po právnej stránke súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pretože od poškodenej spoločnosti vylákal úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na jeho splácanie, a tak mu spôsobil malú škodu.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v nepriamo úmysle, keď obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti ochrane majetku fyzických a právnických osôb.

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť a to, že viedol pred spáchaním skutku riadny život a spáchal viac trestný činov, nakoľko v jeho prípade prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože žalovaný skutok spáchal skôr ako boli vyhlásené rozsudky Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/96/2012 a 1T/159/2013. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za aplikácie § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. a to ako trest podmienený vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a primeranými povinnosťami a obmedzeniami za súčasného ukladania trestu zákazu činnosti.

K inštitútu podmieneného odsúdenia považuje súd poznamenáva a poučuje, že uvedený inštitút kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest.

Popri treste odňatia slobody súd obžalovanému ukladal podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti prevádzkovať živnosť a vykonávať inú podnikateľskú činnosť vo výmere 2 roky a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 15 mesiacov s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Uložený trest, považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poškodená spoločnosť si uplatnil nárok na náhradu škody v prípravnom konaní vo výške 2 500,- Eur. Súd uložil obžalovanému uhradiť náhradu škody vo výške 1 572,- Eur, ktorú sa zaviazal vrátiť podľa Zmluvy o úvere č. 302400007 zo dňa 28.10.2010 a vo zvyšnej časti odkázal poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konane.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.